Eukaristinen ihme, joka tapahtui piispa Claudio Gattin toimittaman messun aikana Roomassa, Italiassa

HISTORIA:

11. kesäkuuta 2000, helluntaijuhlan päivänä, kun vietin pyhää messua "Eukaristian Äiti" -kirkossa, tapahtui suuri eukaristinen ihme.

Olin juuri saanut lausuttua leivän konsekraation sanat, kun minun hostiastani alkoi vuotaa verta.

Minulle aika pysähtyi. Kumarruin hostian ylle, jota pidin käsissäni, ja tuijotin jumalallista verta, joka levisi suurelle osalle sen pintaa.

Pysyin liikkumatta ajassa, joka läsnäolijoista tuntui loputtomalta, sillä he luulivat minun voivan pahoin, koska kasvoillani vuorottelivat vaikuttava kalpeus ja voimakas punoitus.

Kun olin hieman toipunut, kohotin hostian hitaasti ylös.

Läsnäolijoiden keskuudessa syntyi paljon liikutusta, mutta kaikki tapahtui syvän hiljentymisen ja elävän osallistumisen ilmapiirissä.

Laskiessani verellä tahriutuneen hostiani alas näin patenassa kaksi muuta suurta hostiaa, jotka, kuten Eukaristian Äiti myöhemmin sanoi, oli pelastettu häväistykseltä ja tuotu taumaturgiseen paikkaan, koska "piispa, näkijä ja yhteisön jäsenet rakastavat Eukaristiaa suuresti ja ovat valmiita antamaan henkensä sen puolustamiseksi".

Luettuani viinin konsekraatiokaavan ja nostettuani pikarin otin patenan, joka sisälsi minun konsekroimani verellä tahriintuneen hostian sekä kaksi muuta profanaatiolta pelastettua hostiaa, ja kuljin kirkon penkkien lomaan, jotta läsnäolijat voisivat nähdä ne läheltä, varmistaa tapahtuman totuuden, aistia tuoksun, joka erittyi verellä tahriintuneesta hostiasta, ja antaa tulevaisuudessa todistuksen tapahtuneesta ihmeestä.

Kun tein "leivän murtamisen", veri jatkoi tippumistaan läsnäolijoiden silmien edessä. Vaikka se oli vastoin tahtoani, minun oli kulutettava verellä tahriutunut hostiani, kuten messukirjassa olevien pyhän messun viettoa koskevien ohjeiden IV luvun sääntöjen 113–116 edellytetään.

Pyhää ehtoollista jakaessani maistoin Jeesuksen veren makean maun ja tunsin voimakkaan lämmön ja intensiivisen tuoksun, jotka täyttivät sisimpäni.

Tällä viimeisellä suurella eukaristisella ihmeellä Jumala asetti sinettinsä kaikkiin aiempiin ihmeisiin, jotka kirkon suuret miehet olivat hylänneet. He vaativat tietää sen papin nimen, joka oli konsekroinut hostiat, jotka Jeesus, Neitsyt Maria, pyhät ja enkelit olivat kuljettaneet taumaturgiseen paikkaan, mukaan lukien lukuisat hostiat, joista oli vuotanut verta.
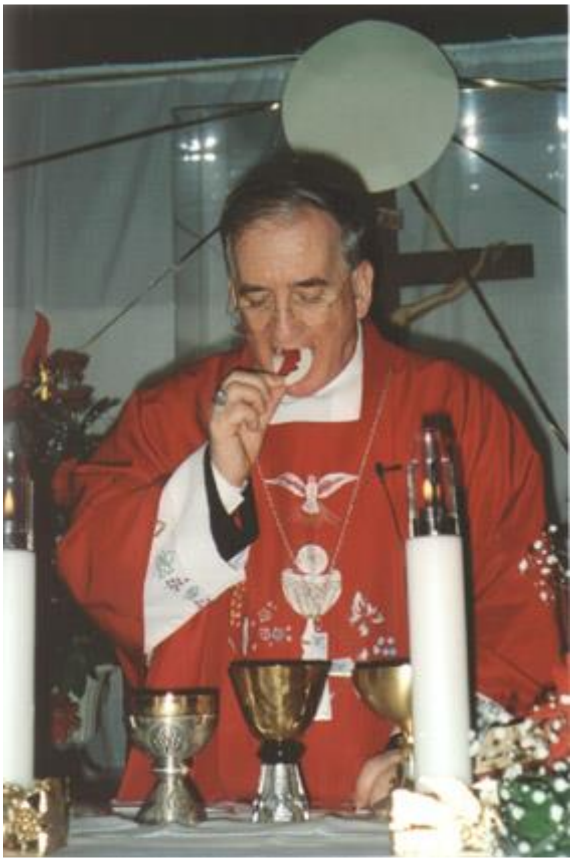
Kuten Johannes näki veren ja veden vuotavan Jeesuksen lävistetystä kyljestä, niin minä, Jumalan vihkimä piispa, näkijä Marisa Rossi ja monet ihmiset näimme veren vuotavan minun konsekroimastani hostiasta ja voimme toistaa apostolin sanat: "Joka on sen nähnyt, todistaa siitä, ja hänen todistuksensa on totta, ja hän tietää puhuvansa totta, jotta te uskoisitte." (Joh. 19:35)